

Наредба № 7

от 22 декември 2006 г.

за големите експозиции на банките

(Издадена от Българската народна банка, обнародвана в „Държавен вестник“, бр. 7 от 23 януари 2007 г.; изм., ДВ, бр.85 от 2010 г.)

Глава първа

Общи положения

Предмет

Чл. 1. (1) С тази наредба се определя допустимият размер на риск от концентрация на експозиции общо за банката или банковата група. -

(2) Основна цел на наредбата е да ограничи загубата, която банката или банковата група може да понесе в резултат от концентрацията на експозиции.

Експозиция

Чл. 2. (1) Експозицията към едно лице или икономически свързани лица по смисъла на чл. 44, ал. 2 от Закона за кредитните институции включва:

1. всички балансови активи, посочени в глава четвърта „Стандартизиран подход“ от Наредба № 8 на БНБ от 2006 г. за капиталовата адекватност на кредитните институции (по-нататък „Наредба № 8 на БНБ“), преди прилагане на рискови тегла;

2. задбалансови позиции по приложение № 2 „Класификация на задбалансовите позиции“ от Наредба № 8 на БНБ, преди прилагане на рисковите им тегла или конверсионни коефициенти.

(2) В експозициите по ал. 1 не се включват:

1. експозициите, приспаднати от капиталовата база на банката по реда на глава втора „Надзорни изисквания“, раздел I „Собствен капитал (капиталова база)“ от Наредба № 8 на БНБ;

2. (изм. – ДВ, бр. 85 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) експозиции, възникнали при обичайния период за сетълмент на валутни сделки в рамките на два работни дни след плащането по сделката;

3. експозиции, възникнали при обичайния период за сетълмент на сделки за закупуване или продажба на ценни книжа, в рамките на първите пет работни дни след плащането или доставянето на ценните книжа, което от двете събития настъпи по-рано.

4. (нова – ДВ, бр. 85 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) експозиции, възникнали от забавено получаване на средства и други експозиции, произтичащи от дейността на клиент, чийто падеж е най-късно на следващия работен ден,

в случай на предоставяне на платежни услуги, включително на парични преводи, както и на услуги по клиринг и сетълмент в местна и чуждестранна валута и на финансови инструменти, кореспондентски отношения и попечителски услуги;

5. (нова – ДВ, бр. 85 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) експозиции, възникващи в рамките на един работен ден, към институции, предоставящи платежни услуги, включително парични преводи, услуги по клиринг и сетълмент в местна и чуждестранна валута и кореспондентски отношения;

6. (нова – ДВ, бр. 85 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) експозиции под формата на задължителни минимални резерви, поддържани по сметки в БНБ.

Голяма експозиция

Чл. 3. (1) Голямата експозиция по смисъла на чл. 44, ал. 3 от Закона за кредитните институции се установява на самостоятелна или консолидирана основа като сбор от експозиции към отделно лице или икономически свързани лица.

(2) Решенията съгласно чл. 44, ал. 4 от Закона за кредитните институции, които водят до формиране на голяма експозиция към отделно лице или икономически свързани лица, се вземат преди възникване на експозицията.

(3) Голяма експозиция има и в случаите, когато тя се формира:

1. в резултат на намаляване размера на собствения капитал (капиталова база), установен с Наредба № 8 на БНБ;

2. в резултат на нововъзникнала свързаност между отделни лица или отделно лице и икономически свързани лица, към които банката вече има експозиция;

3. в резултат на промяна на пазарните цени или други фактори, влияещи върху стойността на съществуващи експозиции на банката.

Експозиции към институции

Чл. 3а. (Нов – ДВ, бр. 85 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) (1) Експозицията към институция по смисъла на Наредба № 8 на БНБ или икономически свързани лица, едно от които е институция, може да надвишава съотношението по чл. 44, ал. 5 ЗКИ, ако експозицията не надвишава по-малката от следните стойности:

1. левовата равностойност на 150 млн. евро;

2. 50% от собствения капитал на банката по Наредба № 8 на БНБ.

(2) Експозицията към икономически свързаните лица по ал. 1, които не са институции, не може да превишава 25% от собствения капитал на банката.

(3) Банката може да определи лимит, по-нисък от този по ал. 1, т. 2, в зависимост от собствената си политика за управление на риска от концентрации и големи експозиции.

Експозиции в търговски портфейл

Чл. 4. (1) Банките, които изчисляват капиталови изисквания за пазарен риск, измерват и отчитат възникналите големи експозиции към отделно лице или икономически свързани лица като сума от експозициите им в банковия и търговския портфейл.

(2) Експозицията към едно лице или икономически свързани лица в търговския портфейл на банката включва:

1. положителната разлика между дългите и късите позиции по всички финансови инструменти, емитирани от едно лице или икономически свързани лица, като нетните позиции по всеки инструмент се изчисляват по начина, определен в чл. 277 от Наредба № 8 на БНБ;

2. при поемане на емисия на дългов или капиталов инструмент – формираната нетна експозиция, изчислена по начина, определен в чл. 295 от Наредба № 8 на БНБ;

3. експозициите, изчислени по реда на чл. 242, 244 и 273 от Наредба № 8 на БНБ, свързани със сделки или споразумения, от които произтича сетълмент риск или риск от контрагента.

(3) Експозициите към група икономически свързани лица, възникнали от търговския портфейл на банката, се изчисляват чрез сумиране на отделните експозиции за всяко лице от групата.

Специфични експозиции

Чл. 5. (1) (Предишен текст на чл. 5 – ДВ, бр. 85 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) При отпускане на синдикиран кредит или при съвместно поемане на емисия, включително по сделки NIFs и RUFs, участващата банка отчита експозиция, съответстваща на нейния дял или съгласно условията на сключения договор.

(2) (Нова – ДВ, бр. 85 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) При определяне наличието на голяма експозиция във връзка с позициите, посочени в чл. 26, ал. 1, т. 13, 15 и 16 от Наредба № 8 на БНБ, при които е налице експозиция към определени базисни активи, банката оценява схемата или нейните базисни активи, или и двете. За тази цел банката оценява икономическата същност и възможните рискове, присъщи на структурата на трансакцията.

Собствени правила на банките

Чл. 6. (1) Банките/банковите групи създават и поддържат надеждни административни и счетоводни процедури и адекватни механизми за вътрешен контрол с цел идентифициране и регистриране на всички големи експозиции и последващите промени в тях, както и наблюдение върху тези експозиции в съответствие с политиката на банката.

(2) В правилата за кредитната си дейност, приети на основание чл. 73, ал. 3 от Закона за кредитните институции, банките/банковите групи определят случаите,

при които възниква общ риск за банката поради повишаване кредитната концентрация вследствие на нововъзникнала свързаност.

(3) В правилата за кредитната си дейност банките въвеждат ограничения за концентрация на експозиции към определен икономически сектор и/или географски район.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) Банките анализират експозициите си за наличие на риск от концентрация към издатели на обезпечения, доставчици на кредитна защита с гаранции или към базисни активи по чл. 5, ал. 2, като при установяване на концентрации, превишаващи 10% от собствения капитал, предприемат действия и докладват на БНБ за тези обстоятелства.

(5) Банките представят в Българската народна банка, управление „Банков надзор“, копие от правилата по ал. 2 в 10-дневен срок от приемането им, съответно от внасянето на изменения и допълнения в тях.

Глава втора

Установяване на размера на големите експозиции

Изчисляване

Чл. 7. (1) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) При изчисляване на експозицията към едно лице или икономически свързани лица се сумират експозициите по чл. 2, ал. 1 преди прилагане на рискови тегла или конверсионни коефициенти и след отчитане на ефекта от прилагането на техники за редуциране на кредитния риск по смисъла на Наредба № 8 на БНБ.

(2) Банките, които изчисляват капиталови изисквания за пазарен риск, измерват и отчитат възникналите големи експозиции към едно лице или икономически свързани лица като сума от експозициите им в банковия и търговския портфейл преди прилагане на рискови тегла или конверсионни коефициенти.

(3) Определянето на голяма експозиция се извършва посредством отнасянето ѝ спрямо собствения капитал (капиталова база) на банката/банковата група.

(4) Експозициите в дериватни инструменти от приложение № 1 „Списък на дериватите“ на Наредба № 8 на БНБ се изчисляват в съответствие с един от методите, посочени в глава осма „Третиране на кредитния риск от контрагента“, раздел III „Избор на метод“ от Наредба № 8 на БНБ.

(5) Когато БНБ е разрешила прилагането на глава осма „Третиране на кредитния риск от контрагента“, раздел VI „Метод на вътрешните модели“ от Наредба № 8 на БНБ, моделите могат да се използват за установяване стойността на следните експозиции:

1. договорите от приложение № 1 „Списък на дериватите“ от Наредба № 8 на БНБ;

2. репо-сделки;

3. сделки по предоставяне/получаване на ценни книжа в заем;

4. маржин-заемни сделки;
5. трансакции с удължен сетълмент.

Обхват на експозиция

Чл. 8. (1) Когато се установи свързаност между отделни лица на неконсолидирана или консолидирана основа, експозициите към тях се сумират и отчитат като една експозиция.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) Когато експозиция е пряко и безусловно гарантирана от трето лице или покрита с обезпечение, издадено от трето лице, банката може да третира тази експозиция като експозиция към третото лице до размера на гарантираната или покритата част, ако то не се намира в отношения на свързаност с лицата, чието задължение гарантира.

(3) Гаранциите по ал. 2 включват и кредитни деривати по глава шеста „Редуциране на кредитния риск“ на Наредба № 8 на БНБ, с изключение на дълговите ценни книжа, обвързани със заеми.

(4) Когато гаранцията е деноминирана във валута, различна от валутата, в която е деноминирана експозицията, стойността на експозицията, която се счита за покрита, се изчислява в съответствие с разпоредбите за третиране на валутно несъответствие при защита с гаранции по реда на глава шеста „Редуциране на кредитния риск“ от Наредба № 8 на БНБ. Падежното несъответствие на експозицията и на защитата се третира съгласно разпоредбите на глава шеста „Редуциране на кредитния риск“ от Наредба № 8 на БНБ.

(5) (Нова – ДВ, бр. 85 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) Алинея 2 не се прилага, когато:

1. не са спазени изискванията за приемливост на видовете кредитна защита съгласно глава шеста „Редуциране на кредитния риск“ от Наредба № 8 на БНБ, или

2. в случай на предоставено обезпечение – налице е несъответствие между падежите по чл. 181 и 182 от Наредба № 8 на БНБ на базисната експозиция и обезпечението.

Намаления

Чл. 9. (1) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) При изчисляването на големите експозиции по чл. 2 банките изключват следните експозиции:

1. експозиции към централни правителства или централни банки, когато необезпечени експозиции към тези институции биха получили 0% рисково тегло съгласно глава четвърта „Стандартизиран подход“ от Наредба № 8 на БНБ;

2. експозиции към международни организации или международни банки за развитие, когато необезпечени експозиции към тези институции биха получили 0% рисково тегло съгласно глава четвърта „Стандартизиран подход“ от Наред-

ба № 8 на БНБ;

3. експозиции, обезпечени с безусловни гаранции на централни правителства, централни банки, международни организации, международни банки за развитие или предприятия от публичния сектор, когато необезпечени експозиции към лицето, предоставящо гаранцията, биха получили 0% рисково тегло съгласно глава четвърта „Стандартизиран подход“ от Наредба № 8 на БНБ;

4. други експозиции към или гарантирани от централни правителства, централни банки, международни организации, международни банки за развитие или предприятия от публичния сектор, когато необезпечените експозиции към лицето, към което може да се отнесе експозицията или от което тя се гарантира, биха получили 0% рисково тегло съгласно глава четвърта „Стандартизиран подход“ от Наредба № 8 на БНБ;

5. (отм. – ДВ, бр. 85 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.)

6. експозиции към регионални и местни органи на власт или гарантирани от тях, които биха получили 0% рисково тегло съгласно глава четвърта „Стандартизиран подход“ от Наредба № 8 на БНБ;

7. (отм. – ДВ, бр. 85 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.)

8. експозиции, обезпечени със залог на парични депозити в кредитиращата банка или в банка, която е предприятието майка или дъщерно дружество на кредитиращата банка;

9. експозиции, обезпечени със залог на депозитни сертификати, издадени от кредитиращата банка или от банка, която е предприятието майка или дъщерно дружество на банката, и заложен в някоя от тях;

10. (изм. и доп. – ДВ, бр. 85 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) вземания и други експозиции към институции по смисъла на Наредба № 8 на БНБ, когато не са включени в собствения капитал на тези институции, при условие че падежът им настъпва не по-късно от следващия работен ден и не са деноминирани в основна международна конвертируема валута;

11. (отм. – ДВ, бр. 85 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.)

12. покрити облигации, обект на изискванията по глава четвърта „Стандартизиран подход“ от Наредба № 8 на БНБ;

13. (отм. – ДВ, бр. 85 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.)

14. (отм. – ДВ, бр. 85 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.)

15. (изм. – ДВ, бр. 85 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) експозициите по т. 4, буква „а“ от приложение № 2 „Класификация на задбалансовите позиции“ на Наредба № 8 на БНБ, когато в договора с отделното лице или група икономически свързани лица е изрично упоменато, че експозицията може да бъде поета единствено в случаите, когато това няма да доведе до превишение на лимитите по чл. 44, ал. 5 и 6 от Закона за кредитните институции;

16. (нова – ДВ, бр. 85 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) експозиции към кредитни институции, предоставени от банки, създадени със специален закон, които отпускат заеми в рамките на законоустановени програми или съглас-

но собствения си устав за насърчаване на специфични икономически сектори при наличието на съответен правителствен контрол и ограничения върху използването на тези заеми, при условие че съответните експозиции произтичат от заемите, които са отпуснати на крайните кредитополучатели, с посредничеството на кредитните институции.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) При изчисляването на големите експозиции по чл. 2 банките включват 20% от стойността на експозициите към регионални или местни органи на власт или гарантирани от тях, когато тези вземания биха получили 20% рисково тегло съгласно глава четвърта „Стандартизиран подход“ от Наредба № 8 на БНБ.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) При изчисляването на големите експозиции по чл. 2 банките включват 50% от стойността на следните експозиции:

1. (отм. – ДВ, бр. 85 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.)

2. (изм. – ДВ, бр. 85 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) задбалансовите позиции по т. 3, букви „а“ и „б“ от приложение № 2 „Класификация на задбалансовите позиции“ на Наредба № 8 на БНБ;

3. експозициите, отговарящи на условията по чл. 39, ал. 2 от Наредба № 8 на БНБ;

4. (изм. – ДВ, бр. 85 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) експозиции по лизингови сделки, отговарящи на условията по чл. 39, ал. 2 от Наредба № 8 на БНБ, при които лизингодателят запазва правото на собственост върху жилищното недвижимо имущество за периода преди упражняване на правото на окончателно закупуване от страна на лизингополучателя.

Стойност на големи експозиции за банки, прилагащи разширен подход за финансови обезпечения или вътрешни модели за кредитен риск

Чл. 9а. (Нов – ДВ, бр. 85 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) (1) Банка, използваща разширен подход за финансови обезпечения по смисъла на Наредба № 8 на БНБ, може да използва нетната коригирана стойност на експозицията, изчислена съгласно глава шеста „Редуциране на кредитния риск“, раздел V „Изчислителни процедури при обезпечена защита“ от Наредба № 8 на БНБ за установяване размера на големите експозиции при спазване изискванията на чл. 9б.

(2) Банка, получила разрешение по чл. 57, ал. 5 от Наредба № 8 на БНБ за използване на собствени оценки на параметъра „Загуба при неизпълнение“ (LGD) или конверсионни коефициенти за даден клас експозиции, може да използва тези оценки за установяване размера на големите експозиции при следните условия:

1. спазват се съответните разпоредби от глава пета „Изчисляване на капиталовите изисквания за кредитен риск чрез използване на вътрешни модели“ от Наредба № 8 на БНБ;

2. спазват се изискванията по чл. 9б;

3. банката извършва надеждна и достоверна оценка на ефектите от използването на финансово обезпечение върху стойността на експозициите, отделно от другите аспекти, които са от значение за установяване стойността на параметъра LGD;

4. собствените оценки на банката за ефекта от използването на финансово обезпечение се прилагат по начин, съответстващ на подхода при изчисляването на капиталовите изисквания за кредитен риск, съгласно Наредба № 8 на БНБ;

5. Българската народна банка приема достоверността и адекватността на направените от банката оценки, използвани за установяване размера на големите експозиции.

(3) Банка, получила разрешение по чл. 57, ал. 5 от Наредба № 8 на БНБ за използване на собствени оценки на параметъра „Загуба при неизпълнение“ (LGD) или конверсионни коефициенти за даден клас експозиции, която не прилага ал. 2 за изчисляване на стойността на своите експозиции, може да използва подхода по чл. 8, ал. 2 или третирането по ал. 1, без в последния случай да прилага изискванията по чл. 9б.

Изисквания за провеждане на стрес-тестове

Чл. 9б. (Нов – ДВ, бр. 85 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) (1) Банка, прилагаща третирането по чл. 9а, ал. 1 и 2 при изчисляване стойността на големите експозиции, провежда периодични стрес-тестове за концентрация на кредитен риск, включително по отношение на реализуемата стойност на всяко прието обезпечение.

(2) Стрес-тестовете изследват рисковете, произтичащи от евентуални промени в пазарните условия, които биха могли да окажат неблагоприятно въздействие върху адекватността на собствения капитал на банката, както и рисковете, свързани с несигурността при реализирането на обезпеченията в стресови ситуации.

(3) Банката удостоверява пред БНБ, че прилаганите стрес-тестове са адекватни и подходящи за оценката на рисковете по ал. 2.

(4) В случаите, когато резултатът от стрес-тестовете покаже по-ниска реализуема стойност на приетото обезпечение от тази, която се взема предвид при третирането по чл. 9а, ал. 1 и 2, стойността на обезпечението се коригира съответно при изчисляването на стойността на голямата експозиция, за която се отнася.

(5) Банка, прилагаща третирането по чл. 9а, ал. 1 и 2, включва в своите вътрешни правила и следните елементи за ограничаване на риска от концентрация:

1. политики и процедури относно контрол на риска, произтичащ от наличието на падежни несъответствия между базисните експозиции и предоставената кредитна защита;

2. политики и процедури за случаите по ал. 4;

3. политики и процедури във връзка с прилагането на чл. 6, ал. 4.

Глава трета

Експозиции в рамките на банкова група

Дъщерни дружества на банки от държави членки

Чл. 10. (1) (Предишен текст на чл. 10, изм. и доп. – ДВ, бр. 85 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) Експозицията на банка, която е дъщерно дружество на друга банка, лицензирана в държава-членка, към банката-майка или други дъщерни банкови дружества от групата или от финансовия холдинг участва с 20% от стойността си при определяне на съотношението по чл. 44, ал. 5 и 8 от Закона за кредитните институции, когато тази експозиция не е включена в собствения капитал на банката-майка или на тези дружества.

(2) (Нова – ДВ, бр. 85 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) Експозиции на банката към лица от групата или от финансовия холдинг, извън тези по ал. 1, участват с пълен размер при изчисляване на съотношенията по чл. 44, ал. 5 и 8 от Закона за кредитните институции, освен ако не е приложим чл. 9 от тази наредба.

Дъщерни дружества на банки от трети държави

Чл. 11. (1) (Предишен текст на чл. 11, изм. и доп. – ДВ, бр. 85 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) Експозицията на лицензирана в Република България банка, която е дъщерно дружество на банка със седалище в трета държава, към банката-майка или други дъщерни банкови дружества от групата или от финансовия холдинг, както и към собствените си банкови дъщерни дружества, когато тази експозиция не е включена в собствения капитал на тези дружества, участва с 20 % от стойността си при определяне на съотношението по чл. 44, ал. 5 и 8 от Закона за кредитните институции, когато са налице следните условия:

1. банката е лицензирана в държава с признат еквивалентен надзор;
2. банката е обект на консолидиран надзор от страна на държавата, в която е лицензирана;
3. сключено е двустранно споразумение за обмен на информация между органите за банков надзор на двете държави.

(2) (Нова - ДВ, бр. 85 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) Експозиции на банката към лица от групата или от финансовия холдинг, извън тези по ал. 1, участват с пълен размер при изчисляване на съотношенията по чл. 44, ал. 5 и 8 от Закона за кредитните институции, освен ако не е приложим чл. 9 от тази наредба.

Глава четвърта

Уведомления и отчет на големите експозиции

Уведомления за свързаност

Чл. 12. Преди възникване на експозиция банката изисква от всяко лице да състави и представи сведение за наличие или отсъствие на икономическа свързаност с други лица, както и за всяка нововъзникнала свързаност или за настъпили промени във вече заявената.

Уведомления за голяма експозиция

Чл. 13. (1) Банката представя в Българската народна банка, управление „Банков надзор“, уведомления по чл. 71, ал. 1, т. 5 от Закона за кредитните институции в 10-дневен срок от вземането на решение, водещо до формиране на голяма експозиция.

(2) При възникване на голяма експозиция към отделни лица банката представя уведомления за наличие на икономическа свързаност между тях.

(3) Банката уведомява за голяма експозиция, формирана при условията на чл. 3, ал. 3, в 10-дневен срок от възникването ѝ.

Докладване на големи експозиции

Чл. 14. (1) Експозиции към лица, между които съществува икономическа свързаност по смисъла на § 1, т. 5 от Закона за кредитните институции, се отчитат като отделна експозиция към „икономически свързани лица“.

(2) При отчитане на големите експозиции намаленията по чл. 9 се докладват като част от общия отчет.

(3) В отчета за големите експозиции обезпеченията по чл. 9, ал. 3, т. 3 и 4 се посочват с пълния си размер.

(4) Междубанковите експозиции се докладват в пълен размер.

Отчет

Чл. 15. (1) Банките съставят и представят отчет за големите си експозиции в Българската народна банка, управление „Банков надзор“, до 15-о число на месеца, следващ отчетното тримесечие.

(2) (Нова – ДВ, бр. 85 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) В отчета по ал. 1 банките, получили разрешение от БНБ за прилагане на вътрешнорейтингов подход за кредитен риск по смисъла на Наредба № 8 на БНБ, докладват и 20-те най-големи експозиции на консолидирана основа след приспадане на намаленията по чл. 9.

(3) (Предишна ал. 2 – ДВ, бр. 85 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) Подуправителят на Българската народна банка, ръководещ управление „Банков надзор“, дава задължителни указания за начина на съставяне и представяне на

отчетите за големите експозиции.

(4) (Предишна ал. 3 – ДВ, бр. 85 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) Управление „Банков надзор“ може да изисква допълнителна информация за всяка отделна експозиция.

Консолидиран отчет

Чл. 16. Банките и банковите групи съставят и консолидиран отчет за големите експозиции по ред, установен с отделна наредба на Българската народна банка.

Глава пета

Контрол и мерки за отстраняване на допуснати нарушения

Контрол

Чл. 17. (1) Органите за банков надзор при Българската народна банка извършват проверки за верността на отчетите за големите експозиции, включително чрез проверки на място и сравняване на данните от отчетите с тези по счетоводната и оперативната отчетност на банките.

(2) Регистрираните одитори по чл. 76, ал. 1 от Закона за кредитните институции извършват проверка и дават заключение относно концентрацията на експозиции.

(3) (Нова – ДВ, бр. 85 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) В случай на нарушение на лимит, определен в чл. 44, ал. 5 от Закона за кредитните институции и чл. 3а от тази наредба, банката незабавно докладва пред БНБ стойността на експозицията.

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на тази наредба:

1. „NIF (note issuance facility)“ е кредитна сделка, свързана с емитирането на ценни книжа от клиент с посредничеството и под управлението на банката, при която банката предоставя на клиента определен лимит, до който приема да изкупува обратно ценните книжа, емитирани от клиента по тази сделка.

2. „RUF (revolving underwriting facility)“ е кредитна сделка, вариант на NIF, при която не една, а група банки посредничат при емитирането на ценни книжа на клиент, като предоставя лимит, обикновено до пълния размер на емисията, до който групата банки приема да изкупи емитираните от клиента ценни книжа, в случай че същите не бъдат продадени, и в частта, до която обявената емисия не бъде продадена при публична подписка.

3. „Синдикиран кредит“ е финансиране от група банки и/или финансови институции, когато всеки поотделно участва в общата сума на кредита.

4. „Отделно лице“ е всяко физическо или юридическо лице, както и граждан-

ско дружество или друго сдружение на такива лица, което няма самостоятелна правосубектност, както и централни правителства, регионални или местни органи на власт, когато се проявяват като самостоятелни носители на задължения към банката.

5. „Собствен капитал (капиталова база)“ е капиталът по смисъла на Наредба № 8 на БНБ.

6. „Пряко и безусловно гарантирана експозиция“ е експозицията, за която е издадена гаранция, отговаряща на следните условия:

а) гаранцията осигурява безусловно плащане в полза на банката, при първо поискване, без възможност за възразяване или уговаряне на други формални условия на плащане; и

б) е неотменяема и със срок на действие, по-дълъг от договорения срок за изпълнение на гарантираното задължение; и

в) единствено условие за предявяването ѝ е постъпването при гаранта на писмено искане от банката, в полза на която е издадена гаранцията, съдържащо твърдение, че длъжникът не изпълнява задължението, покрито от гаранцията; и

г) няма други лица с права да искат плащане по гаранцията; и

д) с изключение на размера е налице пълно съвпадение между задължението на клиента към банката (гарантираното вземане) и задължението, посочено в гаранцията, и гаранцията покрива всички видове неизпълнение на това задължение.

7. „Търговски“ и „банков“ портфейл са портфейлите по смисъла на Наредба № 8 на БНБ.

§ 1а. (Нов – ДВ, бр. 85 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 г.) Тази наредба въвежда разпоредбите на Директива 2006/48/ЕО от 14 юни 2006 г. относно предприемането и осъществяването на дейност на кредитни институции и на Директива 2009/111/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. за изменение на директиви 2006/48/ЕО, 2006/49/ЕО и 2007/64/ЕО по отношение на банки – филиали на централни институции, определени елементи на собствения капитал, големи експозиции, надзорна уредба и управление при кризи.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 2. Тази наредба се издава на основание чл. 44 от Закона за кредитните институции и е приета с Решение № 169 на Управителния съвет на БНБ от 22 декември 2006 г.

§ 3. Тази наредба се прилага и спрямо експозициите на банките, заварени при влизането ѝ в сила.

§ 4. Подуправителят, ръководещ управление „Банков надзор“, дава указания по прилагането на тази наредба.

**Преходни и заключителни разпоредби
към Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 7 от
2006 г. за големите експозиции на банките**

(Обн. – ДВ, бр. 85 от 2010 г., в сила от 31 декември 2010 Г.)

§ 14. Тази наредба се издава на основание чл. 16, т. 5 от Закона за Българската народна банка и чл. 44, ал. 2 и 7 във връзка с § 13 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за кредитните институции и е приета с Решение № 94 от 6 октомври 2010 г. на Управителния съвет на БНБ.

§ 15. Тази наредба влиза в сила от 31 декември 2010 г.

§ 16. Първият отчет по наредбата трябва да бъде представен пред БНБ с данни към 31 декември 2010 г.